

APERITIEF

Publicație oficială a TIFF | # 02 | 14-15 English pages
Sâmbătă | 2 iunie | 2019 www.tiff.ro

BANCA TRANSILVANIA®

**Nicolas Cage
va primi Trofeul
„Transilvania”
pentru
Contribuția
Specială adusă
Cinematografiei
Mondiale. Pg.3**

Nicolas Cage, invitat special TIFF.18

Focus China

Noul film al regizorului Zhang Yimou speculează nuanțele aflate între alb și negru.

»Paginile 4

Focus Franța

Jean Paul Gautier se suprapune peste definiția modei.

»Pagina 5

Ce-a zis Pauline

Documentarul *What She Said: The Art of Pauline Kael* descrie viața unui inegalabil critic de film.

»Pagina 9

Cinematografele TIFF

→ CINEMA FLORIN PIERSIC

P-ța Mihai Viteazu, nr. 11

→ CINEMA VICTORIA

Bd-ul Eroilor, nr. 51

→ CINEMA ARTA

Str. Universității, nr. 3

→ CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

P-ța Lucian Blaga, nr. 1-3

→ PIAȚA UNIRII OPEN AIR

(Piața Unirii)

→ CINEMA CITY IULIUS

(în incinta Iulius Mall)

IULIUS PARK OPEN AIR

Str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53B

→ INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ

Str. I.C. Brătianu, nr. 22

→ CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR

Str. Bucegi, nr. 11B

→ SOMEȘ OPEN AIR

Plaja Grigorescu

→ CINEMA MĂRĂȘTI

Str. Aurel Vlaicu, nr. 3

→ UNIVERSITATEA SAPIENTIA

Str. Calea Turzii, nr. 4

TIFF lansează TIFF Unlimited, platforma de streaming care continuă online experiența festivalului

La cea de-a 18-a ediție, **Festivalul Internațional de Film Transilvania** lansează prima platformă de streaming ce continuă online experiența de festival: **TIFF Unlimited** – produs unic atât în România, cât și în rândul festivalurilor din Europa Centrală și de Est.

APERITIFF

Redactor-șef:

Codruța Simina

Radu Meza

Alex Mircioi

Redactor-șef adjunct:

Adrian M. Popa

Laurențiu Paraschiv

Alexandra Felseghi

Redactori:

Flavia Dima

Anca Grădinaru

Daniel Iftene

Ion Indolean

Cristi Mărculescu

Graphic design:

Carmen Gociu

Vlad Simion

Maria Rus

Tipărit la:

Tipografia Garamond

INFORMAȚII BILETE

VÂNZAREA BILETELOR:

ON-LINE, începând din 20.05.2019 pe tiff.eventbook.ro și prin aplicația mobilă a festivalului, TIFF 2019. Biletele cumpărate prin sistemul on-line sau direct prin aplicație se supun aceluiași reguli prezentate în politica oficială de bilete a festivalului.

DE LA CASIERIILE TIFF, începând de luni, 27 mai 2019:

Cinema FLORIN PIERSIC, Piața Mihai Viteazu, nr. 11

Cinema VICTORIA, B-dul Eroilor, nr. 51

Info Point IULIUS, str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53 B

Casa TIFF, str. Universității, nr. 6 (doar pentru invitați și persoanele acreditate)

iar din 31 mai în:

Cinema City IULIUS, str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53 B

Piața Unirii

Casa de Cultură a Studenților, Piața Lucian Blaga, nr. 1-3

Universitatea Sapienția, str. Calea Turzii, nr. 4

Cinema ARTA, strada Universității, nr. 3

Programul casierilor:

Luni, 27 mai – joi, 30 mai: 11:00 – 18:00;

Vineri, 31 mai – duminică, 9 iunie: 09:00 – 23:00.

Toate aceste puncte de vânzare dispun de bilete pentru toate locațiile festivalului, iar pentru Institutul Francez, Cinema MĂRĂȘTI, Cinema DACIA, IULIUS PARK OPEN AIR sau pentru alte evenimente speciale, se vor putea achiziționa bilete și din locațiile respective, cu o oră înaintea fiecărei proiecții.

Toți deținătorii de acreditări trebuie să își procure bilete cu valoare zero de la casierile festivalului sau de pe tiff.eventbook.ro

BILETE PENTRU EVENIMENTELE SPECIALE:

Bilet pentru proiecțiile în aer liber din Piața Unirii Open Air, Iulius

Park Open Air și Institutul Francez Cluj: 12 lei

Bilet pentru proiecțiile din cadrul EducaTIFF: 12 lei

Bilet pentru proiecțiile de la Cinema Mărăști și Cinema Dacia: 12 lei

Bilet pentru Gala de deschidere: 30 lei* (Piața Unirii Open Air, 31.05)

Bilet pentru proiecția specială „Față în față”, în prezența actorului

Nicolas Cage: 30* lei (Piața Unirii Open Air, 01.06)

Bilet pentru proiecțiile sau evenimentele din cadrul Weekend la

Castel: 20* lei (Castelul Banffy, 01.06 și 02.06)

Bilet pentru Concerte, cine-concerte și alte evenimente speciale: 30* lei

Bilet pentru proiecțiile Film Food: 130 lei*

Bilet pentru Ceremonia de închidere: 50 lei*

(Teatrul Național, 09.06)

BILETE PENTRU evenimentele din cadrul InfinitiTIFF:

Bilet pentru Summit InfinitiTIFF: 30 lei*

Bilet pentru proiecțiile din cadrul VR CINEMA: 12 lei (achiziționat în

avans), 15 lei (achiziționat în ziua proiecției)

TIFF Unlimited, proiect de anvergură care completează lista inițiativelor propuse anual pentru promovarea cinematografului românesc și internațional, este o platformă de streaming (VoD) care permite abonaților accesul la filme din selecția festivalului, precum și filme de autor, independente sau premiate, indisponibile pe alte canale. Din 6 iunie, pe unlimited.tiff.ro, cinefilii vor putea viziona filme din selecția TIFF 2019, selecții din anii anteriori, precum și filme premiate din portofoliul companiilor de distribuție din România.

„*The festival must go on. Anytime. Online*” este mesajul **TIFF Unlimited**, care marchează un nou nivel de responsabilitate asumat de organizatori în promisiunea de a aduce filmele TIFF în fața cât mai multor spectatori, oferindu-le acces, oricând și oriunde, doar pe teritoriul României, la filme din toată lumea, de pe mai multe device-uri.

Prețul unui abonament lunar la serviciul TIFF Unlimited este de **5 Euro + TVA/lună** (sau 5,62 dolari). În perioada de **pre-sale**, 31 mai – 9 iunie, utilizatorii pot opta pentru unul dintre abonamentele disponibile la un preț promoțional – 10 Euro (3 luni), 25 Euro (6 luni), 50 Euro (1 an). Toți abonații TIFF Unlimited vor beneficia de gratuitate timp de o săptămână, după ce și-au făcut un cont pe site-ul unlimited.tiff.ro. În plus, orice abonament activat, dintre cele trei scoase la ofertă, oferă acces gratuit timp de o lună la toate filmele de pe platformă, începând din 6 iunie.

Din 10 iunie, costul abonamentelor se va modifica astfel: 17 Euro (3 luni), 35 Euro (6 luni), 65 Euro (1 an).

Printre titlurile care vor fi disponibile pe TIFF Unlimited se regăsesc producții precum *Melancholia* (r. Lars von Trier), *Marshland* (r. Alberto Rodriguez), *United States of Love* (r. Tomasz Wasilewski), *Clouds of Sils Maria*

(r. Olivier Assayas), *The Tribe* (r. Miroslav Slaboshpitsky), *Belgica* (r. Felix van Groeningen), *Goodnight Mommy* (r. Severin Fiala, Veronika Franz), *A Separation* (r. Asghar Farhadi), *Blue is the Warmest Color* (r. Abdellatif Kechiche), *Holy Motors* (r. Leos Carax), *Nymphomaniac: vol. 1 și Nymphomaniac: vol. 2* (r. Lars von Trier), *Wild Tales* (r. Damián Szifron), *Enter The Void* (r. Gaspar Noé), *Amy* (r. Asif Kapadia), *All Those Sleepless Nights* (r. Michal Marczak), *Rams* (r. Grímur Hákonarson), *Undeva la Palilula* (r. Silviu Purcărete), *Despre oameni și melci* (r. Tudor Giurgiu) și *Căinele japonez* (r. Tudor Cristian Jurgiu).

Ne puteți urmări pe:

unlimited.tiff.ro

FB: @tiffunlimited | Instagram |

YouTube

Parteneri cu gust la TIFF.18

OLD TOWN BAR & PROSCIUTTERIA

Născut pentru a aduce adevărata cultură a vinului mai aproape de oamenii faini ai Clujului, Old Town vă pune la dispoziție o gamă foarte variată de băuturi. Mai mult, este locul unde puteți învăța cum să cum să alegeți și să apreciați vinul care vi se potrivește. Dacă vă plac vinurile deosebite, brânzeturile rafinate și știți ce înseamnă un prosciutto veritabil, atunci Old Town este locația perfectă unde să vă petreceți ediția aniversară TIFF 2019.

CASA BOEMA

De la reședință de contesă la unul dintre cele mai apreciate restaurante ale Clujului, Casa Boema a ajuns să fie una dintre locațiile de care ar trebui să fie legată

orice vizită în Cluj-Napoca a oricărui pasionat de gastronomie și de estetică! Bucătăria Casei Boema reprezintă un melanj de influențe gastronomice care oferă vizitatorului o experiență bogată, cu unele accente tradiționale în interpretări moderne dar și cu elemente eclectice, propunând combinații îndrăznețe, menite să surprindă și să inspire.

MAKEBA

Cu un nume inspirat de la Miriam Makeba, cunoscută și ca Mama Africa, Makeba se află într-o locație îmbibată cu istorie și poezie. Este un loc în care toată lumea se simte bine într-o atmosferă frumoasă. De aceea ne place să credem că Makeba este locul unde vii client și

pleci prieten. În esență, suntem cu toții un singur întreg, așa cum spune și sloganul nostru, „We are all one”. Acest lucru dorim să-l reflectăm zi de zi prin serviciile oferite.

CHIOS

Asemenea insulei grecești care i-a inspirat numele, Chios Social Lounge este locul perfect pentru acele clipe în care simți nevoia să evadezi din cotidian. Pe parcursul săptămânii vă așteptăm cu un meniu internațional, pregătit cu ingrediente alese și produse locale, acompaniat de băuturi făurite de cei mai pricepuți barmani. În weekend buna dispoziție devine contagioasă datorită trupelor live invitate, sau a petrecerilor ținute sâmbăta de cei mai tari DJ ai momentului.

Nicolas Cage, invitat special TIFF.18

Superstarul Nicolas Cage, a cărui carieră ca actor, regizor și producător se întinde pe aproape patru decenii, se află la Cluj între 31 mai și 2 iunie. El va primi Trofeul „Transilvania” pentru Contribuția Specială adusă Cinematografiei Mondiale.

Născut pe 7 ianuarie 1964 într-o familie de origine italiană, plină de personalități din lumea filmului, Nicolas Kim Coppola și-a dorit încă de mic să devină actor, inspirat fiind de idolul său, James Dean. După ce a urmat cursurile Școlii de Teatru, Film și Televiziune UCLA, și-a făcut debutul pe marele ecran în 1982, cu un rol minor în comedia *Fast Times at Ridgemont High* (r. Amy Heckerling). Un an mai târziu a jucat în primul său rol principal (*Valley Girl*, r. Martha Coolidge) și a început să apară în filmele unchiului său, legendarul regizor Francis Ford Coppola. Din dorința de a atinge faima pe cont propriu, fără a fi propulsat de renumele unchiului său, Nicolas a renunțat la numele de Coppola în favoarea celui de Cage, după Luke Cage, unul dintre personajele sale preferate din colecția de benzi desenate Marvel Comics.

Personalitate atipică în peisajul hollywoodian, Nicolas Cage este cunoscut pentru modul natural în care se poate transpune perfect în roluri foarte diverse, talent datorită căruia și-a câștigat

rapid faima internațională. „Vinovatele” pentru acest succes sunt câteva comedii ultrapremiate, printre care *Peggy Sue Got Married* (1986, r. Francis Ford Coppola, un succes de box-office nominalizat la trei premii Oscar), *Raising Arizona* (1997), comedia neagră a fraților Coen, *Moonstruck* (1987, câștigătoare a trei Oscaruri), în care a jucat alături de Cher, dar și filmul-cult *Wild at Heart* (1990, r. David Lynch, care a câștigat Palme d’Orul la Cannes), în urma cărei colaborări Lynch l-a numit „muzicianul jazz al actoriei americane”.

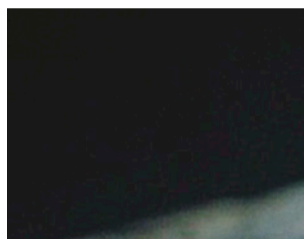
Unul dintre rolurile sale de referință rămâne cel al scenaristului alcoolic din *Leaving Las Vegas* (1995, r. Mike Figgis), care i-a adus Premiul Oscar și Globul de Aur pentru cel mai bun actor. Ofertele

de a juca în producții cu bugete imense l-au asaltat imediat, rezultatul fiind câteva succese de casă impresionante precum blockbusterele de acțiune *The Rock* (1996, r. Michael Bay), *Face/Off* (1997, r. John Woo) și *Con Air* (1997, r. Simon West) și drama romantică *City of Angels* (1998, r. Brad Silberling), în care a jucat alături de Meg Ryan. În 2002 a fost nominalizat pentru a doua oară la Oscar, cu *Adaptation*. (r. Spike Jonze), în care interpretează tot un scenarist, de data aceasta în dublu rol. În același an a debutat ca regizor cu *Sonny*, pe care l-a și produs, cu James Franco în rolul principal și selectat în competiția oficială a Festivalului de Film American Deauville.

De-a lungul impresionantei sale cariere i-au fost acordate numeroase alte

premier și distincții, iar pentru contribuția adusă industriei cinematografice a primit, în 1998, o stea pe Walk of Fame din Hollywood. După o perioadă în care și-a îndreptat atenția aproape exclusiv spre filmele independente, Nicolas Cage a fost catalogat de mai mulți critici drept unul dintre cei mai subapreciați actori ai generației sale. Și-a reluat locul în lumina reflectoarelor anul trecut, când a dublat personajul lui Spider-Man Noir din hitul animat premiat cu Oscar, *Spider-Man: Into the Spider-Verse*, dar mai ales datorită rolului principal din *Mandy*, un horror arthouse de serie B care s-a bucurat de un succes enorm atât din partea criticilor cât și a publicului larg.

Laurențiu Paraschiv

TIFF.18

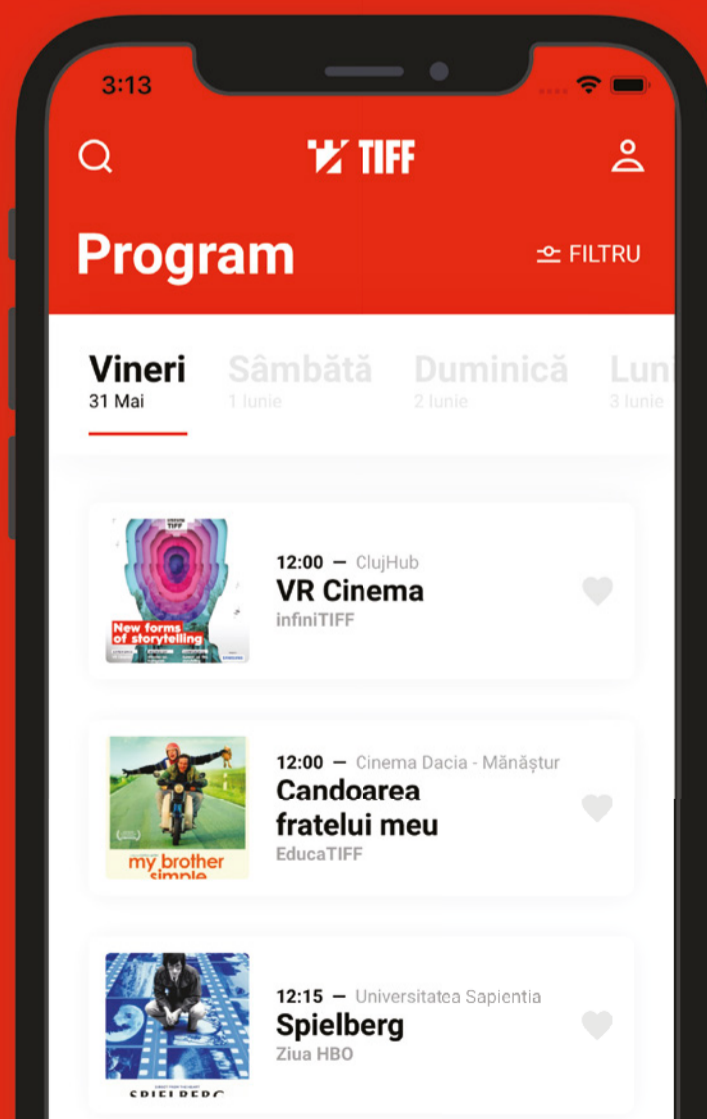
**Descarcă aplicația
oficială TIFF**

Personalizează-ți programul, cumpără bilete
și acordă note filmelor văzute.

DEZVOLTAT CU GRIJĂ DE

**halcyon
mobile**

Piața Unirii

Umbră confruntări

La cumpăna dintre milenii, cinematografia chineză începea să conteze cu adevărat pe plan internațional și să susțină câțiva regizori care îmbinau nemaipomenit metoda comercială americană și contextul cultural oriental. Era un mix câștigător, care s-a impus rapid în toată lumea. „Made in China” începea să se dezbare de conotațiile negative și să atragă respectul pentru calitate și pricepere estetică.

Zhang Yimou, unul dintre artizanii acestei performanțe, semna în 2002 filmul *Erroul / Hero* și se înscria astfel pe linia colegului său de generație, Ang Lee, care scosese cu doi ani înainte alt clasic, *Tigru și dragon / Crouching Tiger, Hidden Dragon*. Zhang Yimou își dezvăluia după acel succes admirația sinceră pentru literatura bazată pe artele marțiale – o activitate la mare modă în țara sa. De atunci încoace, producția și faima țării au crescut, iar odată cu ea și încasările globale. Spectatorii apreciază luptele corp la corp, mișcările fluide ale actorilor – aflate mereu între duritatea unui full contact și grația întâlnită la balet. Dar dincolo de caracterul senzațional al acestor încleștări, creatorii genului vorbesc despre profunzimea ideilor scenariilor, onoarea personajelor, lupta dintre bine și rău, căutarea unei armonii cu natura. Sunt precepte după care orientul se ghidează negreșit.

În această notă – care îmbină box-office-ul și măiestria estetică – lucrează întotdeauna Zhang Yimou. Noul său film, numit *Umbră*, se află la TIFF în proiecție specială. Cineastul a vorbit despre felul cum l-a conceput stilistic și a menționat

ca sursă de inspirație tehnica picturii chineze în tuș negru, caracterizată de preferința pentru nuanțele acestei non-culori în dauna variațiilor de culoare și accentul pus pe spiritul unui subiect în locul imitației lui directe. Această apropiere estetică l-a inspirat să speculeze nuanțele aflate între alb pur și negru pur – așa cum e și natura umană: cețoasă, imprevizibilă, pregătită mereu să se schimbe. *Umbră* a rulat la Festivalul de la Veneția 2018, unde cineastul a fost recompensat cu Trofeul Glory to the Filmmaker pentru întreaga carieră. Este încununarea unui crez pe care chinezul l-a purtat cu sine toată viața.

Umbră rulează sâmbătă, 1 iunie, ora 20:30, la Cinema Florin Piersic, în prezența producătoarei Ellen Eliasoph.

Ion Indolean

COMPANIA DE APĂ
SOMEȘ S.A.

APA ESTE VIAȚĂ, APA ESTE NATURĂ.
Compañia de Apă Someș
îmbrățișează valorile ecologice
și prezintă proiecțiile eco la TIFF 2019.

Competiție

Copilul-problemă numai speranța

Remiat la Berlinale, filmul Norei Fingscheidt supune dezbaterii un subiect tot mai întâlnit în societatea noastră liberală și corectă politic: până unde trebuie să meargă limitele care îi sunt permise unui copil? Benni, o fetiță de nouă ani, cu chip de înger, dar cu probleme comportamentale grave, nu mai poate fi stăpânită sub nici o formă. E momentul când asistența profesională trebuie să intervină: terapeuți, poliție, spitale, *the whole package*. Micha, un tânăr pedagog, devine ultima speranță a redresării fetiței.

Copilul-problemă chestionează proveniența acestor monștri interiori și sondează felul cum pot fi combătuți – cu răbdare și compasiune. E genul de film care ar trebui să ne dea de gândit și să ne facă să înțelegem că de multe ori oamenii nu sunt așa cum ar vrea ei să fie, ci așa cum le-a fost dat. Un discurs în favoarea compasiunii.

Copilul-problemă rulează sâmbătă, 1 iunie, ora 19:30, la Cinema Victoria.

Ion Indolean

Focus Franța

Gaultier, ambasadorul diversității

Visul din copilărie al lui Jean Paul Gaultier a avut întotdeauna culorile și atmosfera de la Folies Bergère. În 2018, odată cu realizarea spectacolului *Fashion Freak Show*, publicul larg a reușit să pătrundă în universul celebrului designer vestimentar, dincolo de monumentală marcă pe care acesta și-a creat-o de-a lungul carierei.

Documentarul în regia lui Yann L'Hénoret prezintă cele 6 luni de pregătire și realizare a show-ului prezentat la Folies Bergère până în decembrie 2018. Acest making-of spune și povestea micului Jean Paul, copilul respins și retras din școală, care a început să deseneze din nevoia de a fi iubit și acceptat de cei din jur. Spune povestea tânărului *enfant terrible* al modei, a *coming out*-ului său ca făcând parte din comunitatea LGBT, a terorii SIDA, dar și a ceea ce înseamnă diversitate.

De ce la Folies Bergère? Pentru că este un simbol al vieții pariziene, al extravaganței și luxului de tip Belle Époque și totodată, decorul pe care Josephine Baker l-a marcat cu nuditatea, erotismul

și exotismul ei. Show-ul lui Gaultier împrumută această atmosferă și o duce la un alt nivel. Povestea sa, prezentată pe scenă îmbină cabaretul cu punk-ul, cultura pop, queer, fetișuri, umorul negru și artiști atipici. Este o redefinire a conceptului de frumusețe: ea se găsește în orice depășește o normă general acceptată, în orice atrage privirea ca fiind atipic, în orice încărcat de personalitate puternică. Lucrurile își pot schimba valențele în funcție de perspectiva din care le privim: de exemplu, ursulețul din copilărie transformat mai apoi în fetiș sexual. Lumea lui Gaultier e plină de autoironie, exces, burlesc și statement pentru acceptarea de sine. Este, până la urmă, definiția modei: fashion nu înseamnă un articol vestimentar, ci o personalitate care poartă o haină pe care o investește cu stil.

Jean Paul Gaultier: Freak&Chic (documentar, Focus Franța, r: Yann L'Hénoret) - Filmul rulează astăzi la Casa de Cultură a Studenților, la ora 16:30.

Alexandra Felseghi

Supernova

25 km/h – splendoarea regăsirii

Genul de regizor care știe să facă filme lejere, pe placul tuturor, Markus Goller prezintă în explozivul *25 km/h* reconnectiona a doi frați cât se poate de diferiți. Christian și Georg se reîntâlnesc la înmormântarea tatălui lor și decid că e momentul să își împlinescă visul copilăriei: străbătrea Germaniei pe motocicletă. Un *road movie* cu o sumedenie de găselnițe comice, dar și cu momente reflexive, care ne îmbie să fim mai înțelegători și să îi privim pe cei din jur cu atenție – pentru că fiecare are o poveste pe care de-abia așteaptă să o împărtășească. Filmul pre-

zintă o Germanie pestriță, care vrea să se bucure de viață, împânzită cu oameni rebeli și plini de viață. E o societate multiculturală de la care putem învăța ce înseamnă solidaritatea și importanța de a ne urmări pasiunile – pentru că ele ne mențin flacăra vie. O țară superbă, înțesată de peisaje care taie răsufarea, filmeate cu grijă pentru acele detalii aparent ne semnificative, care de fapt contează atât de mult.

25 km/h rulează sâmbătă, 1 iunie, ora 20:45, la Casa de Cultură a Studenților

Ion Indolean

FROM 1ST PICK UP TO LATEST DELIVERY

50 years ago our founders started the company, with just a handful of employees. From the tarmac to the skies, they would single handily revolutionize logistics and the way the world did business. Today we are the World's Most International Company, powered by a network of International Specialists. It's amazing where a 'Can Do' attitude and Passion for Customers can lead.

50 Years of Excellence. Simply Delivered.

Adrian Dalsey with his 'Plymouth Duster' in the 1970s

Cluj-Napoca
31.05—09.06.2019

Restaurant Oficial

INTRĂ CU NOI
ÎN
FILMUL TIFF.18

COMPETIȚIE

Cine râde la urmă...

„Tovarășe Dumnezeu, îmi doresc așa de mult să fiu iubit, dar știu că nu merit să fiu iubit. Și atunci, îmi pierd respectul pentru cei care mă iubesc, pentru că au fost atât de ușor de păcălit”, spune Boris Arkadiev, entertainerul principal al KGB-ului, într-una din nopțile în care e luat cu japca de-acasă, pentru amuzamentul dictatorului.

Povestea comediei negre, *The Humorist/Umoristul*, este plasată în anii '80, în plină eră comunistă. Boris Arkadiev (Aleksey Agronovich) este artistul stand-up preferat al autorităților. Pentru publicul de astăzi este poate puțin dificil să atribuie KGB-ului un simț special al umorului. Din această perspectivă, pelicula scrisă și regizată de Mihail Idov pune o întrebare la care altfel un public tânăr nu s-ar fi gândit: care era presiunea de pe umerii unui actor de comedie ȘI artist emerit al poporului? Ce se ascundea în interiorul unui om obligat la nesfârșit să repete, ca un pick-up stricat, „poanta aia cu maimuța”? Boris Arkadiev oscilează între faimă și cenzură, între libertatea artistică și lipsa libertății de exprimare, între viața de familie și carieră, între a fi un tată adorat și urât în același timp, de către fiul lui adolescent. Toate acestea înecate în aburul constant de alcool și amenințarea permanentă de a fi pe

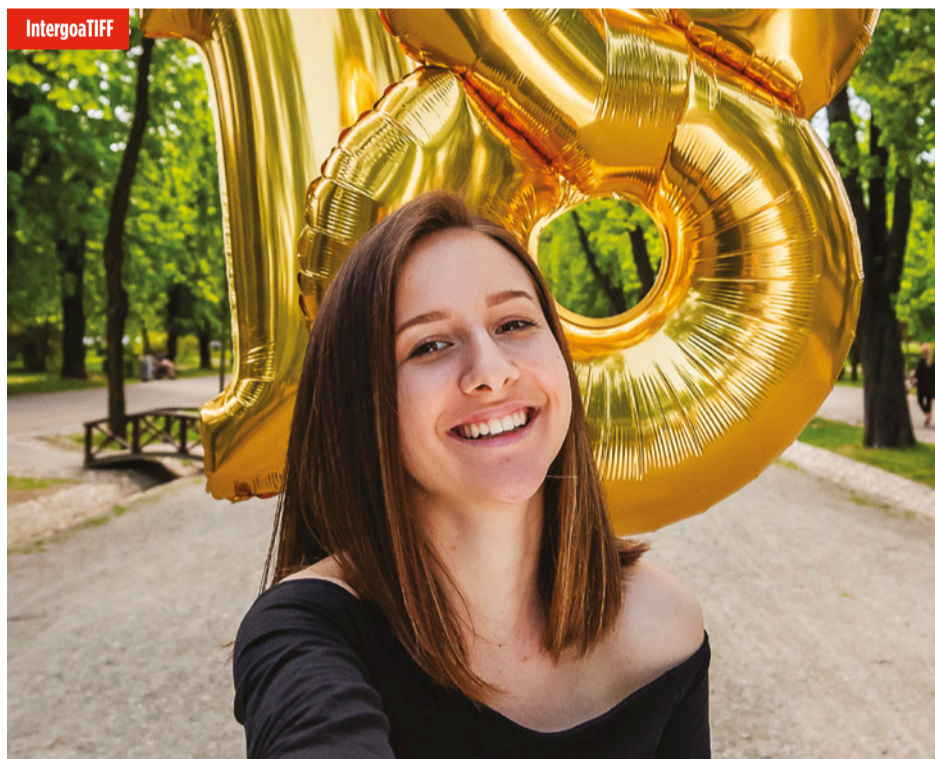
punctul clacării – fac din Boris unul din cele captivante personaje de pe marile ecran. Filmul mai pune și problema rămasă destul de actuală (din păcate) a reprezentanților high society-ului care consideră că pot cumpăra artiști pentru a-i prezenta la evenimente private, ca pe niște exponate exotice. O poziție

umiltoare și totodată plină de putere, cum se poate observa în ultima scenă a filmului – unde se face o trimitere vizuală clară și totodată ironică, spre asasinatelor politice din Roma antică.

De ce ar mai fi actual astăzi un subiect ca acesta? Pentru legăturile subtile pe care le face cu societatea de astăzi, care

se confruntă din nou cu un soi de totalitarism și cu o limitare a libertății de exprimare (mai ales cea care implică umorul). Singura diferență e modul în care acestea ne survin astăzi, mascate de o impresie a suprainformării.

Alexandra Felseghi

Interviu direct de pe afișul TIFF.18

Ilca Andreea

1. Nume, vârsta, orașul din care vii?

Ilca Andreea Iuliana, 18 ani, Cluj-Napoca.

2. În primul rând, ce ai vrea să știe lumea despre tine?

Sunt o simplă elevă în clasa a XI-a, care e mereu fericită. Îmi place să îmi ocup timpul liber cu cât mai multe activități, fiindcă am prea multă energie de consumat. În prezent iau ore de chitară, canto și dansuri populare și la rândul meu îi ajut pe cei mai mici decât mine cu ore de informatică.

3. Ce personaj de film se potrivește cel mai bine cu ce-nseamnă pentru tine să fii un adult?

Vin Diesel, pentru că mereu este cu garda pusă, iar pentru mine a fi adult înseamnă să fii mereu pregătit pentru tot felul de evenimente.

4. Care e filmul care te-a făcut să-ți placă filmele?

Cu siguranță „Hunger Games”.

5. Ce planuri ai pentru TIFF.18?

Să mă distrez și să vad cele mai faine filme.

Un road-movie tragic

Deși multă lume consideră că *Cléo de 5 à 7* (1962) a fost filmul care a făcut-o faimoasă pe Agnès Varda, *Fără acoperiș și fără lege*, cu care a câștigat Leul de Aur la Veneția, este filmul care a adus-o într-adevăr în ochii publicului european pe regizoare. Până atunci era în umbra contemporanilor săi din *Nouvelle Vague*, lucând, dar semnând mai mult experimente personale cu mai puțin succes de public sau atenție critică.

Fără acoperiș și fără lege urmărește povestea unei morți anunțate de la începutul filmului, cea a Monei (Sandrine Bonnaire), care traversează Franța și decade din ce în ce mai mult, până la finalul tragic. Filmul e spart în capitole definite de locurile și oamenii pe care îi întâlnește

(bogați, săraci, tineri, bătrâni), care încearcă să o ajute sau, din contră, contribuie la degradarea ei.

Deși întâmplările protagonistei din *Vagabond* sunt folosite pentru a analiza Franța, oamenii din ea și diversele lor stiluri de viață, povestea nu este tot ce are filmul de oferit. Ca în mai toate filmele ei, Varda se joacă cu forma, cu cadrele, cu mișcările de aparat și produce un spectacol vizual deloc ostentativ, subtil și elegant. Perfect în ton cu povestea.

Fără acoperiș și lege rulează la Cinema Victoria azi de la 10:00 și duminica viitoare (09 iunie) de la 12:30, ca partea a proiecțiilor speciale 3x3 *Agnès Varda*.

Alex Mircioi

CE SE ÎNTÂMPLĂ, DOCUMENTARULE?

Conspirația Hammarskjöld

Mads Brügger își începe monumentalul documentar despre investigația cazului lui Dag Hammarskjöld spunând că ceea ce urmează să vedem ar putea fi cea mai misterioasă crimă din istorie, sau cea mai absurdă și complicată teorie a conspirației. Sau, așa cum ajungem la concluzie după vizionarea celor peste 200 de minute de peliculă, ambele.

Diplomatul suedez a ocupat funcția de secretar-general al Națiunilor Unite din 1953 până în 1961, anul morții sale. În timpul mandatului, Hammarskjöld a urmărit să îmbunătățească relațiile dintre statele arabe și Israel și s-a implicat direct în rezolvarea conflictului din Congo, unde dorea menținerea păcii, în contextul în care populația africană lupta pentru eliberarea din colonialism. Așadar, în anii '60, Congo era în plin război civil, în care SUA și URSS sprijineau forțe opuse. În noaptea de 17 spre 18 septembrie 1961, avionul care-l transporta pe Hammarskjöld se prăbușește în apropiere de Ndola, Zambia. Așa cum reiese din fotografiile de la locul accidentului, corpul diplomatului avea strecurat în gulerul cămășii o carte de joc reprezentând asul de spadă. Brügger susține că acest detaliu nu a apărut în raportul oficial, lucru cel puțin suspect.

Mads Brügger și Göran Björkdahl și-au început cercetarea în urmă cu 6 ani, timp în care au țesut legături aparent incredibile, dar susținute de dovezi clare între moartea lui Hammarskjöld, răspândirea SIDA în Africa și Institutul Sud-African pentru Cercetări Maritime (SAIMAR). Aceasta din urmă, cum e descrisă de către Alexander Jones, fost membru SAIMAR, era o organizație mercenară clandestină, finanțată și angajată de către guvernele externe. Scopul ei era de a acționa, prin soldații pe care-i instruia, să destabilizeze anumite state. Trademark-ul lor era uniforma albă pe care o purta și presupusul ucigaș al lui Hammarskjöld.

La mai bine de 50 de ani de la accidentul enigmatic, dovezile încep să devină tot mai puțin verificabile, lăsând publicul larg cu multe întrebări și cu o mare doză de ficționalitate. Cu toate astea, documentarul lui Brügger te absoarbe cu totul și îți dă de gândit, fie că ești amator al conspirațiilor istorice sau nu. E un *must-see*, care pe lângă volumul imens de informație pe care ni-l oferă, ne face să ne reevaluăm lumea în care trăim.

Alexandra Felseghi

FOCUS FRANȚA

Plan 10 from Outer Space Coincoin și extraterestrii

Unul dintre maeștii indiscutabili ai cinemaului francez contemporan, Bruno Dumont (proaspăt premiat cu mențiunea specială a juriului Un Certain Regard la Cannes pentru *Jeanne*) revine la TIFF cu *Coincoin și extraterestrii*, o mini-serie care va fi proiectată integral în această seară, la Castelul Bannfy din Bonțida. Un est de săvârșit, cunoscut pentru stilul său aparte, în care actorii utilizează un joc plastic și brechtian, Dumont îmbină cu măiestrie umorul suprarrealist și o viziune aparte asupra grotescului în discursul lui autorial distinctiv.

Dumont revizitează în *Coincoin* personajele din *P'tit Quinquin* (2014) la o distanță de 4 ani – cu micuțul Quinquin devenind între timp *Coincoin*, dar și un adolescent idiot și hormonal, în timp ce cuplul de detectivi Van der Weyden și Carpentier rămâne absurd de incompetent (și de amuzant) în munca lor de investigație. Însă, în timp ce pe fundalul primei serii se derula o serie de omucideri grotești, într-o parodie evidentă a seriilor polițiste tip CSI, *Coincoin et...* este o satiră a filmelor de categorie B din perioada de aur a Hollywood-ului, care speculează tema răpirilor extraterestre.

De data aceasta, năpasta care se abate asupra micuțului sat sărăcăcios în care-și duc viața protagoniștii (jucați de o distribuție formată integral din actori neprofesioniști, o altă marcă a lui Dumont) vine sub forma unei substanțe bizare asemeni smoalei, care aterizează din cer și infectează treptat comunitatea. Efectul? Sătenii care intră-n contact cu *chestia* sunt dedublați de o clonă extraterestră cu o agendă cel puțin dubioasă.

Pe de altă parte, Dumont folosește locul unde se petrece acțiunea – în Franța adâncă, în mijlocul bazinului de votanți ai *Front National* – pentru a schița din nou (ca-n *La Vie de Jesus*, 1997, sau *L'Humanité*, 1999) portretele oamenilor aflați la marginea societății franceze. Vasta majoritate a personajelor – de la titularul *Coincoin*, la preotul comunității și primarul aceia – sunt practic caricaturi, *betes humaines* care au o înțelegere minimală asupra vieții și care-și trăiesc viețile în slujba unor idealuri porst-înțelese. Puținii care capătă contur și complexitate reală sunt cei cu adevărat marginali – precum tânărul cuplu de fete care lucrează câmpul – a căror duiosie este, prin contrast cu stupiditatea pleneră a restului cetățenilor, complet emoționantă. Prilej bun de-a ataca și viziunile adesea retrograde, superstițioase și mai ales rasiste și homofobe ale celor din *la campagne*.

Pregătiți-vă așadar pentru 200 de minute de răs în hohote (și nu vă uitați pe lăcrimile de ploaie și puloverele) – *Twin Peaks*-ul lui Bruno Dumont vă va ferma, fie că este prima voastră întâlnire cu cinemaul lui, fie că-ați fost printre puținii care au rezistat acum 2 ani în sală la proiecția *Jeannette: L'enfance du Jeanne D'arc* sau super-fani ai cineastului.

Flavia Dima

**INDUSTRIA ȘI
EDUCAȚIA
SUNT DIN
ACELAȘI FILM!**

Suntem convinși că educația este singura forță ce are puterea de a schimba lumea. În fiecare an, TenarisSilcotub investește peste 1 milion de dolari în dezvoltarea comunității, iar educația este principala noastră prioritate. Pentru cei aflați pe băncile școlilor, avem programe dedicate de susținere din clasa I până la facultate, iar pentru întreaga comunitate susținem educația cinematografică prin Tenaris CineLatino și Tenaris CineJunior.

TenarisSilcotub este susținător al TIFF din anul 2006 și partener principal EducaTIFF în 2019!

TenarisSilcotub

PAR AMOUR DU CINÉMA

TIFF 2019
7ème Prix du meilleur film francophone

TV5MONDE
europe.tv5monde.com/ro

TV5MONDEROMANIA

Despre neprevăzut și nevoia de siguranță

Este primul lucru la care ne uităm în fiecare dimineață, mai mereu cu noi, ne cunoaște preferințele, dar și secretele, iar unii îl consideră indispensabil.

Telefonul mobil a devenit treptat mai mult decât o unealtă de productivitate, fiind o prezență constantă în viața noastră.

Ce te faci însă când telefonul tău ia contact subit cu cimentul, îi este schimbat involuntar proprietarul sau este răstăcut în cele mai neașteptate locuri la festivalul tău preferat de film? În acele momente inițiale de panică timpul se dilată, iar ultimele ore îți rulează în fața ochilor precum un film în slow motion, într-o încercare de a găsi o rezolvare pentru impasul în care te afli.

Din fericire, există metode prin care poți face față mai ușor situațiilor neprevăzute. O astfel de soluție avută la dispoziție este serviciul de asigurare a telefonului oferit de Orange.

Asigurarea, în general, și asigurarea pentru telefon, în particular, intră în categoria lucrurilor pe care este mai bine să le ai decât să le simți lipsa. Deși garanția standard a unui telefon acoperă o bună parte dintre defecțiunile tehnice care pot apărea în timpul utilizării, aceasta nu oferă protecție în cazuri de furt sau accidente precum contact cu lichide sau șoc mecanic. Pentru astfel de situații, asigurarea este soluția potrivită.

De aceea, Orange propune două variante de asigurare pentru care poți opta în funcție de nevoile tale. Ai posibilitatea să alegi dintre o asigurare Basic sau una Premium, ce pot fi activate chiar în momentul achiziției telefonului sau în maximum 30 de zile de la cumpărare.

Asigurarea Basic include deteriorarea accidentală a telefonului, situație care nu este acoperită de garanția standard. Astfel, poți beneficia de reparație gratuită în baza asigurării sau chiar de înlocuirea telefonului în cazul în care nu mai poate fi reparat.

Asigurarea Premium acoperă daunele în cazul accidentelor, la fel ca și cea Basic și, în plus, acoperă și situația în care telefonul a fost furat. Mai exact, dacă ți s-a furat telefonul, prin asigurarea Premium ți se înlocuiește telefonul cu un model identic, iar dacă acesta nu mai este disponibil la producător, primești un alt telefon cu caracteristici similare celui furat.

Astfel, telefoanele, modemurile și tabletele cumpărate din magazinele Orange pot fi asigurate în momentul cumpărării sau în maxim 30 de zile de la achiziționarea lor. Costul asigurării va fi calculat în funcție de valoarea dispozitivului și se va regăsi lunar în valoarea facturii.

TIFF.18
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 31.05-09.06.2019

**MASTERCLASS
GUERRILLA
FILMMAKING
CU VEIT HELMER**
(regizor, Germania)

Luni 3 iunie ora 17⁰⁰
TIFF Industry Hub
Piața Ștefan Cel Mare nr. 18

Gwen – Adolescență în vremea holerei

In timpul unui război care lasă familiile fără tați și soți, o mamă și cele două fiice ale ei încearcă să întrețină o fermă, luptându-se cu holera și cu afaceriștii care vor să le ia terenul pentru a construi o mină.

Gwen, fiica cea mai mare și protagonistă filmului, este într-o poziție incomodă. Este destul de mare cât să ajute prin casă, cât să poarte responsabilitate, dar nu suficient cât să ia parte la alegerile din casă. Gwen urmărește structura unui *coming of age*, urmărind maturizarea (forțată) a unei fetițe care se luptă cu mai mult decât ar trebui.

Filmul conține și niște elemente de *horror*, este și film de epocă, dar central

rămâne portretul fetei. Plecăm de la preocupările ei de adolescență (dorința de a se aranja ca mama ei, ni se sugerează și un *crush* pe un băiat) și ajungem la situația în care ea singură trebuie să aibă grijă de casă și de sora ei mai mică.

Relația cu mama sa este tensionată, la fel ca în orice *coming of age*, relația de putere dintre părinți și copii se tot negociază, fără ca vreunul să accepte noile date ale problemei (copilul crește și are nevoie de autonomie, dar nu este pregătit să-și facă toate alegerile și nici nu are experiența să le facă). Însă, lucrurile au o miză mai mare – problemele tind să fie de viață și de moarte, este vorba de subzistență și supraviețuire împotriva tuturor șanselor.

Gwen nu este cel mai ușurel film, nici cel mai vesel, dar devotamentul lui de a spune o poveste cât de curat și fidel posibil este cel puțin de admirat.

Rămâne să judecați singuri după proiecția de azi de la 19:30 la Cinema Arta sau luni (3 iunie) de la 22:45 la cinematograful Cinema City Iulius.

Alex Mircioi

FOCUS CHINA

Întunecare Elefantul nemișcat

An *Elephant Sitting Still* este primul (și singurul) film de lung-metraj al regretatului tânăr cineast și scriitor de origine chineză Hu Bo. Este unul dintre cele mai discutate și intens circulate filme de artă din ultimii doi ani, nu în ultimul rând datorită soartei tragice a regizorului său: la finalul producției Hu Bo a decis să-și pună capăt vieții, la vârsta numai 29 de ani. A avut un început de carieră strălucit care a inclus o colaborare cu legendarul Bela Tarr (o influență artistică indisputabilă) la scurt-metrajul *Man in the Well* (2017).

Între producători și Hu Bo ar fi escaladat un conflict puternic, după ce primii ar fi dorit să scurteze considerabil filmul, dar tânărul regizor nu ar fi fost de acord. În consecință lui Hu Bo i-au fost retrase drepturile (și remunerația) asupra peliculei și s-ar fi catalizat această tragică decizie. Pentru un cineast ce dovedea o sensibilitate acută și o puternică aplecare către teme precum disperarea și vacuitatea existențială, un conflict de acest gen a fost cu siguranță devastator.

Filmul a avut premiera mondială anul trecut în cadrul secțiunii Forum a Berlinalei, unde a câștigat premiul FIPRESCI. Circulând intens în festivalurile din jurul lumii, un gest colectiv al industriei cinematografice care omagiază pierderea inestimabilă a unei voci care se distinge detașat de vasta majoritate a producțiilor cinematografice chineze, unde cinema-ul independent este cvasi-inexistent.

Elefantul nemișcat este un film dificil din punct de vedere al discursului și al caracteristicilor sale formale – cadre lungi, acțiune minimală, ton contemplativ – dar și fiindcă exercită o critică sociopolitică implicită, însă foarte dură la adresa autorităților chineze. Cei patru protagoniști, ale căror vieți se întrepătrund, trăiesc într-o sărăcie lucie și o societate gri-închis, ce pare lipsită de orice perspectivă: o stare de fapt infuzată cu *ennui* și letargie, care capturează esența termenului englezesc *bleakness*.

Imaginea e construită pe o paletă cromatică stinsă reprezentând multe cadre de interior întunecoase. Acestea se găsesc în complementaritate cu cadrele-secvență

unde se petrec acțiuni mundane sau chiar mai nimic, iar soundtrack-ul *post-rock* creează un film existențialist monumental. *An Elephant Sitting Still* se situează laolaltă cu mari filme de amplă durată precum *Satantango* (Bela Tarr, 1994), *A Brighter Summer Day* (Edward Yang, 1991) sau *Norte: the End of History* (Lav Diaz, 2013). Vedem, în desfășurare lentă, viețile celor patru personaje principale de-a lungul unei zile înnoirate, prinse între pulsuniile unei societăți în care egoismul și violența sunt normalizate la toate nivelurile: familiile sunt disfuncționale și falimentare, financiar și mai ales moral, iar dreptatea poate fi obținută doar cu propriile mâini, iar. Metafora centrală a filmului este reprezenta-

tă de elefantul titular – un animal captiv într-o grădină zoologică din Manzhouli, care reprezintă atât starea de fapt a celor din film dar și, fatal, un ideal sublimat. „Lumea este deșertăciune” spune la un moment dat, aforistic, un personaj care trece întâmplător – cristalizând întregul sistem filozofic al filmului.

Un film de neratat pentru fanii *slow cinema*, un film care rămâne drept capodoperă unică a lui Hu Bo, care s-ar fi afirmat cu siguranță și în absența tragediei profunde care, în mod persers, a atras atenția asupra acestuia. (Proiecția filmului va avea o pauză de zece minute)

Flavia Dima

Masterclass Nicolas Cage

Unul dintre invitații speciali ai TIFF.18, actorul, regizorul și producătorul Nicolas Cage a debutat pe marele ecran în 1982, cu un rol minor în comedia *Fast Times at Ridgemont High*, iar un an mai târziu a primit primul său rol principal, în *Valley Girl*. A ajuns să lucreze cu nume mari din industria cinematografică precum Francis Ford Coppola, David Lynch sau frații Coen, iar datorită talentului său de a se transpune perfect în rolurile extrem de diverse pe care le-a primit a cunoscut rapid faima internațională. Jonglând cu roluri în filme atât comerciale cu cifre enorme de box-office, cât și de autor, Cage a câștigat un premiu Oscar pentru rolul său din *Leaving Las Vegas* (1995, r. Mike Figgis) și trei ani mai târziu a primit o stea pe

Walk of Fame pentru contribuția adusă industriei cinematografice. Cu o carieră impresionantă care se întinde pe aproape patru decenii, Nicolas Cage se va afla pentru a treia oară în România și pentru prima oară la Cluj, la TIFF, unde va primi Trofeul Transilvania pentru Contribuția Adusă Cinematografiei Mondiale. Pe lângă cele două proiecții la care va fi prezent, o întâlnire unică între superstar și publicul festivalului va avea loc duminică, 2 iunie, când de la 12:00 este programat la Platina Conference Hall un masterclass moderat de Mihai Chirilov, directorul artistic al TIFF. Intrarea este liberă în limita locurilor disponibile.

Laurențiu Paraschiv

Masterclass Michel Gondry

Unul dintre invitații speciali ai TIFF.18, regizorul, scenaristul și producătorul francez Michel Gondry și-a început cariera, asemenea lui David Fincher și Spike Jonze, ca regizor de videoclipuri muzicale. A început cu trupe autohtone, printre care și Les Nègresses vertes, după care a ajuns rapid regizeze clipuri pentru nume mari precum Björk, The Rolling Stones, Daft Punk, Radiohead, The White Stripes sau The Chemical Brothers. În '95 a fost chiar nominalizat la Premiile Grammy cu videoclipul pentru „Lucas with the Lid Off” de la Lucas Secun. A debutat în lungmetraj în 2001, cu *Human Nature*, aflat în selecția de la Cannes, iar trei ani mai târziu, cel de-al doilea film al său, *Eternal*

Sunshine of the Spotless Mind, cu Jim Carrey și Kate Winslet în rolurile principale, i-a adus un premiu Oscar pentru cel mai bun scenariu. Până acum a regizat 11 lungmetraje, opt ficțiuni și trei documentare, cunoscute pentru lumile fantastice create, și sute de scurtmetraje, videoclipuri și reclame. Pe lângă proiecțiile din cadrul retrospectivei 100% Michel Gondry la care va fi prezent, publicul larg se va putea întâlni cu cineastul sâmbătă, 1 iunie, de la 12:30, când este programat la TIFF Lounge un masterclass moderat de Mihai Chirilov, directorul artistic al TIFF. Intrarea este liberă în limita locurilor disponibile.

Laurențiu Paraschiv

FOCUS ALBANIA

Perspective albaneze

Focusul dedicat Albaniei este un triptic de filme diverse, separate și tematic și temporar

Un film cu copii din arhivele epocii Enver Hoxha, o comedie dramatică foarte balcanică și o dramă neagră de factură nou-val. Doar 3 filme, dar trei perspective pentru a descoperi cinematografia albaneză. *Tomka și prietenii lui* (regia Xhanfize Keko) vine de hât departe, din 1977 și a fost recent restaurat și inclus în arhivele Bibliotecii Congresului (american, nu albanez). Film cu gașcă de puști (maxim 11 ani) care în timpul celui de-al doilea război mondial fac tot ce pot pentru a lupta împotriva ocupației și a hitleriștilor. Considerat unul din cele mai autentice filme cu copii, *Tomka și prietenii lui* este, cu toate textele și cântecele propagandistice o piesă interesantă de studiu. Pentru că este fix ce-ar fi putut regiza Elizabeta Bostan după un scenariu de Sergiu Nicolaescu, dacă scopul dumisale în viață ar fi fost să accedă la neo-realism italianesc.

Ca să păstrăm corelațiile absurd român-centrice, să zicem că Bota are un aer de film regizat de Cristian Mungiu după un scenariu de Emir Kusturica. Undeva la capătul orașului și începutul câmpurilor, într-un bar, destinele a mai multe personaje (mici mafioți și femei gravide,

victime ale dictaturii și salahori de la drumuri și poduri) se tot insersectează. Fără să fie comedie, *Bota* (care, apropo, înseamnă lume) este amuzant. Fără să fie tragic, filmul regizat de Iris Elezi și Thomas Logoreci nu-și refuză tristeții și drame. Mai este și impecabil filmat și a fost propunerea Albaniei pentru Oscaruri, la categoria Cel mai bun film vorbit într-o limbă străină.

Cel mai recent exponat din diorama cu filme albaneze este *Zile negre* (regia Gentian Koci). Drama unei șomere, a cărei singură șansă de-a avea, ea și bebelușul ei, un acoperiș deasupra capului, este o bătrână muribundă pe care o are în grijă. Exemplar clasic de nou-val est-european (realism progresist plin de tristețe, sărăcie și virtute scenaristică) *Zile negre* este apăsător ca un avort și tandru ca o colivă.

Cristi Mărculescu

Tomka și prietenii lui / 11:00, Cinema Arta
Bota / 22:00, Sapienia
Zile negre / MARȚI, 15:30 Sapienia

Răcnete și dumnezei

DOUĂ DINTRE EXPOZIȚIILE TIFF-ULUI SUNT CORECT ȘI ABRAZIV JUXTAPUSE LA DEMISOLUL MUZEULUI DE ARTĂ

Răcnet aduce pe pereții muzeului afișe foarte politice, foarte actuale, foarte colorate. Semnate de nume cunoscute celor interesați de artele grafice moderne românești (Ciprian Isac și Sorina Vazelina, Ioana Trușcă, Ovidiu Hrin, George Roșu și Suzana Dan) dar și de artiști de import. Posterele răzvrătite s-ar simți la fel de bine și pe ziduri și pe simeze. Lucrările reprezintă o clasă de mijloc foarte modernă și foarte nemulțumită care-și pune pe tapet (pardon, simeze) frustrările, furia, valorile. Expoziția este un proiect Graphic Front, al Atelierului de grafică, București.

A doua expoziție vine direct în continuarea *Răcnetului* și ocupă următoarele două săli. Un nou mediu (fotografic) un singur artist (Remus

Țiplea) și totuși o fractură seculară care pare a se întinde pe secole întregi. În fotografiile din expoziția *Dumnezeul meu*, Țiplea documentează, distant și onest ritualurile religioase, fie ortodoxe, fie catolice, fie sectante de la țară. Fascinante, fotografiile ilustrează o zonă din societate despre care se vorbește mult, dar care vorbește puțin cu exteriorul. Și așa, două Români, una imersată în valorile și arta grafică a secolului XXI, alta rămasă în veșnicia sătească, sunt puse și-n muzeu să coexiste. Una lângă alta.

PROGRAM / SÂMBĂTĂ / 1 IUNIE

■ **FLORIN PIERSIC**
13:00 **Suspecți de serviciu**
Puritatea răzbunării
The Purity of Vengeance | r. Christoffer Boe | 118'

15:15 **Piața Unirii Open Air**
Nopti magice
Notti magiche | r. Paolo Virzi | 125'

18:00 **100% Michel Gondry**
Strălucirea eternă a minții neprihănite
Eternal Sunshine of the Spotless Mind
r. Michel Gondry | 108'

20:30 **Piața Unirii Open Air**
Umbră
Shadow | r. Yimou Zhang | 116'

22:45 **Umbre**
Toți zeii din ceruri
Tous les dieux du ciel All the Gods in the Sky
r. Quarxx | 102'

■ **CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR**
13:00 **Supernova**
Nu-ți feri privirea
Werk ohne Autor Never Look Away
r. Florian Henckel von Donnersmarck | 189'

16:30 **Focus Franța**
Jean Paul Gaultier : Freak & Chic
r. Yann L'Hénoret | 92'

18:30 **Ora de religie**
Dumnezeu există și numele lui e Petrunija
God Exists, Her Name Is Petrunija
r. Teona Strugar Mitevska | 100'

20:45 **Supernova**
25 km/h
r. Markus Goller | 117'

■ **CINEMA VICTORIA**
10:00 **3x3**
Fără acoperiș și fără lege
Sans toit ni loi Vagabond | r. Agnès Varda | 106'

12:30 **Ora de religie**
M
M M | r. Yolande Zauberman | 106'

15:00 **100% Michel Gondry**
Be Kind Rewind
r. Michel Gondry | 102'

17:30 **Proiecții speciale**
Maria, inima României
Romania's English Queen
r. Trevor Poots | 77'

19:30 **Competiție**
Copilul-problemă
System Crasher
r. Nora Fingscheidt | 121'

22:15 **Competiție**
Umoristul
The Humorist | r. Michael Idov | 102'

■ **CINEMA ARTA**
10:00 **Focus Albania**
Tomka și prietenii lui
Tomka and His Friends
r. Xhanfize Keko | 74'

12:00 **Focus China**
Elefantul nemișcat
An Elephant Sitting Still
r. Bo Hu | 234'

17:00 **100% Michel Gondry**
Natura umană
Human Nature | r. Michel Gondry | 96'

19:30 **Umbre**
Gwen
r. William McGregor | 84'

22:00 **Umbre scurtmetraje, partea I**
Shadow Shorts I | 63'

■ **SAPIENTIA**
10:00
Scurtmetraje EducaTIFF
EducaTIFF Shorts | 85'

12:30 **What's Up Doc?**
Robby Müller: o viață în lumină
Living the Light - Robby Müller
r. Claire Pijman | 86'

15:00 **Ora de religie**
Râul nemișcat
Still River | r. Angelos Frantzis | 133'

18:00 **What's Up Doc?**
Ce-a spus Pauline Kael
What She Said: The Art of Pauline Kael
r. Rob Garver | 96'

20:00 **Focus Albania**
Bota
r. Iris Elezi, Thomas Logoreci | 100'

■ **CINEMA CITY 3**
17:00 **What's Up Doc?**
Cazul nerezolvat Hammarskjöld
Cold Case Hammarskjöld | r. Mads Brügger | 128'

19:30 **Umbre**
În cinstea nopții
To the Night | r. Peter Brunner | 101'

22:00 **Fără limită**
This Is Not Berlin
Esto no es Berlín | r. Hari Sama | 110'

■ **CINEMA CITY 4**
17:30 **Supernova**
Râul
The River | r. Emir Baigazin | 113'

19:45 **Focus Franța**
Vârsta de aur
Une jeunesse dorée | r. Eva Ionesco | 112'

22:30 **Fără limită**
Turma
Sheeple | r. Houman Seyyedi | 102'

■ **CINEMA MĂRĂȘTI**
19:30 **Umbre**
Monument
r. Jagoda Szecel | 108'

■ **CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR**
12:00 **EducaTIFF**
Noi, coioții
Nous les coyotes | r. Hanna Ladoul, Marco la Via | 87'

18:00 **Focus China**
Jinpa
r. Pema Tsenden | 87'

20:30 **Focus Franța**
Raoul Taburin
r. Pierre Godeau | 89'

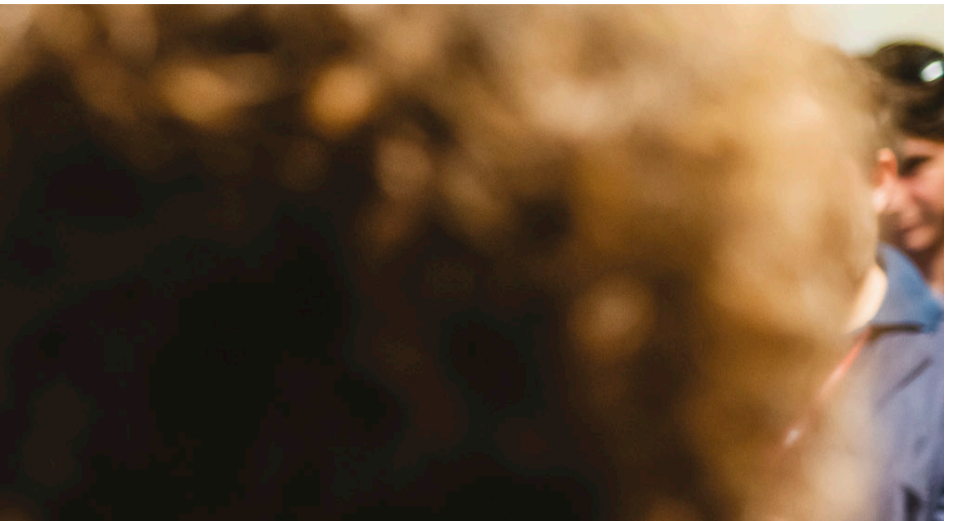
■ **PIAȚA UNIRII OPEN AIR**
21:00 **Piața Unirii Open Air**
Față în față
Face/Off | r. John Woo | 138'

■ **SOMEȘ OPEN AIR**
21:45 **100% Michel Gondry**
Tokyo!
r. Joon-ho Bong, Leos Carax, Michel Gondry | 112'

■ **IULIUS PARC OPEN AIR**
21:45 **Supernova**
Ultima lovitură
One Last Deal | r. Klaus Haro | 95'

■ **INSTITUTUL FRANCEZ**
22:00 **What's Up Doc?**
Gautam & Buddha
r. Shayok Mukhopadhyay | 84'

■ **CASTELUL BANFFY — BONȚIDA**
21:45 **Focus Franța**
Coincoid și extraterestrii
Coincoid et les z'inhumains | r. Bruno Dumont | 200'

„Când filmezi ceva cu o cameră, devine realitate”

După Tokyo, Paris și alte capitale importante din jurul lumii, *Home Movie Factory* a ajuns și în Cluj, cu titlul *Uzina filmelor de amatori*. Conceput de regizorul Michel Gondry, proiectul a fost inaugurat în cadrul TIFF.18 în colaborare cu Sezonul România Franța 2019.

Studioul conține 15 set-uri diferite care pot fi folosite cam pentru orice situație imaginată de participanți. „Important pentru mine a fost să nu oferim decoruri foarte încărcate, foarte rigide”, a explicat regizorul Michel Gondry, care a vizitat împreună cu ziaristii uzina. „Este o bucurie să vii și să vezi cum au modificat sau folosit participanții plautoul”, a adăugat Gondry.

Decorurile sunt extrem de versatile: locații simple (un dormitor, o bucatărie, un restaurant), dar și specifice (un club, o sală de clasă, un atelier de pictură) dar ceea ce a entuziasmat pe majoritatea celor prezenți a fost un automobil „de epocă” Dacia complet, cu retroproiecție și șosea în miniatură, ca să recreezi o secvență de urmărire românească și să-l faci mân-

dru pe Nicolas Cage. Sau să poți fi primul care face *Ardeal Express*-ul, adaptând *Orient Express*-ul într-un decor de interior de tren pe fereastra căruia se derulează cadre din orașe sau sate din România, cu opțiunea de zi sau noapte, după pofta inimii. Mai poți să înșiri oameni la coadă la un stand BT sau să îi pui să se relaxeze în fața palatului Banffy din Bonțida, căci fiecare formulă a proiectului *Home Movie Factory* este adaptat la specificul țării în care se desfășoară.

În timpul deschiderii tocmai se turna *Eternal Sunshine of the Spotless Mind* cu *Muștar*, iar turul a făcut o scurtă oprire să le deranjeze filmările. „Am încercat să refacem, să reproducem diverse secvențe din *Eternal Sunshine of the Spotless Mind*, într-o variantă parodică, tipic românească

ca, ne-a spus Ioana Bana, „actrița spontană a primei echipe care și-a exersat imaginația în studio.

„În principiu ne-am ținut de discuțiile pe care le-am avut înainte de... producție, ca să zic așa. A fost interesantă perioada de pre-producție, un timp foarte scurt care ne-a pus mîntea la contribuție și ne-a stimulat creativitatea. Am reușit să venim cu idei rapid, să improvizăm”, a mai adăugat ea, întrucât la Uzina nu se este strict interzis să se vină de acasă cu un scenariu. Se referă la atelierul ținut de mediatore înainte de filmare.

Regulile sunt simple: ai trei ore la dispoziție. Prima oră și jumătate este ocupată de două ateliere, de 45 de minute fiecare, practic o sesiune de *brainstorming* (echipa, plus un instructor de la Uzina) în care lumea se joacă cu concepte, iar cel de-al doilea fixează ceva mai bine datele filmării. Următoarea oră și jumătate e dedicată jocului cu aparatul de filmat și decorurile, iar fiecare participant – în afară de persoana care filmează – trebuie să treacă prin fața camerei. „Asta nu este ceea ce ai numi o școală de film. E mai mult o activitate distractivă: să produci ceva fără ca cineva să intervină”, e de părere Michel Gondry.

Participanții sunt invitați să iace tot ce vor, să filmeze cum își doresc, dar una dintre puținele reguli este că nu au voie să monteze. Motivația este una personală. Exercițiul este inspirat de joaca lui Gondry din copilărie, când împărțea cu prietenii lui camera VHS a tatălui, iar montajul era făcut prin simpla pornire și oprire repetată a aparatului.

Dacă sunteți amatori de... filme de amatori puteți să mergeți oricând în următoarele două luni la CREIC – Centrul de Excelență pentru Industriile Creative (Strada Lombului FN, Cluj-Napoca) și să intrați pe terenul de joc al lui Gondry. Proiectul e *family friendly*, dar părinții trebuie să fie atenți, căci ideile copiilor trebuie respectate, pe platou este o societate egalitară. Regizorul chiar a corectat un jurnalist care a vorbit de *cameraman* și nu *camera-person*, cum e practica pe platourile Uzinei. Ca motto, el vă sfătuiește să nu uitați care e scopul principal al proiectului: „Nu este doar un exercițiu, este o distracție și este important pentru mine ca lumea să se distreze în modul propriu. Să se distreze cu propria creație, nu cu un produs industrial”.

Alex Mircioi

SAISON SEZONUL
FRANCE ROMANIA
ROUMANIE FRANÇA
2019

RECOMANDAT DE
TIFF

VINO LA UZINA FILMELOR DE AMATORI

MICHEL
GONDRY

3 ore, 15 decoruri de film,
un milion de scenarii posibile

31 MAI—31 IULIE
CREIC - Centrul Regional de Excelență
pentru Industrii Creative

Rezervări pe
www.uzinadefilme.com

CREIC
— acces din P-ța Mihai Viteazul Est
cu autobuz 39, 39L, Stația 16: Podul Fetei Est

MANIFESTARE ORGANIZATĂ ÎN CADRUL SEZONULUI ROMÂNIA-FRANȚA 2019

infiniTIFF SUMMIT

6 Iunie 2019

Hotel Platina (Calea Mănăștur 2-6, Cluj-Napoca)
9:00 - 14:00

Powered by
**BANCA
TRANSILVANIA**

Descoperă cele mai noi trenduri și tehnologii în producția audiovizual.

Află primul cum se va schimba forța de muncă sub impactul automatizării și a robotizării.

Conectează-te cu lideri în film, tehnologie, business, IT și dezvoltă proiecte împreună cu ei.

Guido van Nispen (Amsterdam)
editorul think-tank-ului Silicon Valley i4j

Jean-Colas Prunier (Paris)
expert mondial în producția digitală de filme

Mikael Windelin (Copenhagen)
producător independent și specialist VFX

Hermione Flynn și **David Bennet** (Berlin)
pionieri în animație 3D și motion capture

Anamaria Vrabie și **Ovidiu Cîmpean** (Cluj)
managerii programului Cluj Future of Work

[tiff.ro/infiniTIFF](http://tiff.ro/infiniT<small>IFF</small>)

Bilete pe
eventbook.ro

Masterclass Nicolas Cage

Actor, director, and producer Nicolas Cage is a special guest at TIFF this year. He made his debut in 1982 in a minor role in *Fast Times at Ridgemont High*, and got his first break as a lead only a year later, with *Valley Girl*. He worked with major name directors like Francis Ford Coppola, David Lynch, or the Coen brothers, and his talent for inhabiting a diverse array of characters in both big box-office productions and independent arthouse films quickly spread his fame around the world. Cage received an Academy Award for his lead role in *Leaving Las Vegas* (1995, dir.

Mike Figgis). Three years later, her got his star on Hollywood Walk of Fame. His impressive, almost four decades-long career will be rewarded at TIFF with the Transilvania Award for Special Contribution to World Cinema. On his third visit to Romania, Cage comes to Cluj for the first time to meet TIFF audiences for two Q&As following screenings, and for a masterclass moderated by TIFF Artistic Director Mihai Chirilov on Sunday, June 2, at 12:00 PM in the Platinia Conference Hall. Admission is free.

Laurențiu Paraschiv

CEMACON
presents

"...from the beginning to the end absolutely nothing happens..."
THE CINEMA REPORTER

"I almost fell asleep"
THE CRITICS MAGAZINE

"...no surprise, no special effects. A new era for blockbusters"
THE MOVIE TIMES

EVOCERAMIC 44 VB

THE MOST BORING ACTION MOVIE OF THE YEAR

NO HEATING DISASTERS / NO FROST CALAMITIES / NO WALLS FALLEN

CEMACON PRESENTS EVOCERAMIC 44 VB, THE FIRST LOAD BEARING BRICK WITH INTEGRATED MINERAL WOOL INSULATION, WITH FIRE PROTECTION, HIGH THERMAL AND ACOUSTIC INSULATION

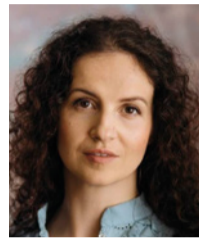
IN SELECTED THEATRES FROM 2019

Official Competition Jury

Denis Côté – director

Born in New Brunswick in 1973, he began making short films after completing his studies in Cinema. While working as a film critic, Denis Côté finished his first feature-length film in 2005, *Les états Nordiques* (Drifting States). The film won the Golden Leopard Award at the Locarno International Film Festival in Switzerland, and after three years, *All That She Wants* won the Silver Leopard Award.

Anita Juka – producer

Anita Juka is a successful producer who started her own production company 4Film in 2004. In her career, she has produced 16 films and 8 European co-productions of different genres, including feature fiction, creative feature documentaries, shorts and recently one mini TV series.

Constantin Popescu – director

Constantin Popescu is a Romanian film director, writer and script writer. He directed a segment from the omnibus *Tales from the Golden Age* (produced by Cristian Mungiu, film which debuted at Cannes in 2009, in the Un Certain Regard section). His first feature, *Portrait of the Fighter as a Young Man*, debuted in the Berlin International Film Festival in 2010.

Mike Goodridge – producer

Mike Goodridge has had a wide-ranging 30-year career in the film business, covering finance and sales, festival programming and management, media, and most recently production. He is currently artistic director of International Film Festival & Awards Macao (IFFAM).

Grainne Humphreys – festival director

Since 2007, Grainne has been the Festival Director of the Dublin International Film Festival, Ireland's leading public film festival. She has worked in independent cinema for over nineteen years, starting as Administrator of the Junior Dublin Film Festival in 1994. She was Assistant Director in the Irish Film Institute, where she was Director of both *Stranger Than Fiction* Documentary Festival and the Dublin French Film Festival from 2002- 2007.

Masterclass Michel Gondry

One of the special guests at TIFF this year, French director, screenwriter, and producer Michel Gondry began his career in music videos (much like David Fincher and Spike Jonze). He started with local bands like *Les Nègresses vertes*, then quickly moved to directing videos for Björk, The Rolling Stones, Daft Punk, Radiohead, The White Stripes, or The Chemical Brothers. In 1995 he was nominated for a Grammy for his video for Lucas Secon's "Lucas with the Lid Off." His 2001 feature debut *Human Nature* was included in the Cannes selection. Three years later, his sophomore feature *Eternal Sunshine of the*

Spotless Mind, starring Jim Carrey and Kate Winslet, brought him an Academy Award for best screenplay. He directed 11 feature-length films – eight fiction films and three documentaries – which have become famous for the fantastic worlds they create, as well as hundreds of shorts, music videos, and commercials. In addition to the 100% Michel Gondry retrospective, TIFF audiences can meet with this extraordinary filmmaker on Saturday, June 1, at 12:30 PM during a masterclass moderated by TIFF Artistic Director Mihai Chirilov. Admission is free.

Laurențiu Paraschiv

What Pauline Said

Unparalleled, brilliant, vitriolic, fearless, funny, controversial, influential, adored, and detested, she was neither a politician nor a star nor an “influencer.” She was a film critic like no other. Now, in the era of bloggers paid with free screenings and new studio monopolies, there is no chance of another like her.

I devoured *What She Said: The Art Of Pauline Kael* without chewing, trying not to choke on bits of celluloid, film references, and T-shirt-worthy quotes. I discovered that I do share something with Quentin Tarantino, after all: Pauline was the first to teach us both to read cinema both viscerally and intellectually. I remember I used to have a CD-ROM with a pirated copy of *Cinemanía* in which the big films were reviewed by two heavyweights: Roger Ebert and Pauline Kael. Ebert was humanistic and juicy, Kael was mean and frothy. She trashed all my favorite films, but with such flair that I could not help reading her as if my life depended on it. I realized that I don’t need to agree with a writer to enjoy the writing. A great critic is, first and foremost, a good essayist — and Pauline was unmatched in this respect. She took down classic titles with such verve and memorable turns of phrases that it was impossible to be upset with her (unless you were the director, actor, writer, or producer, of course). She never used a silencer to protect fragile egos, and that made her uncomfortable, which is why she had a hard time surviving even during those glory days for the written press.

Part of that has to do with her vision of journalism as a messianic calling. Early in her career, Kael, a young and broke single mom, was promoted and got her own copywriter office in a skyscraper. She burst into tears when she saw her name on the door and resigned. Because she wanted to write, not “prostitute” herself in advertising. “The most important thing is to fight against success that traps

you,” is one of the many aphorisms you will hear in this obligatory film for lovers of film, literature, and documentaries about mythical figures. She always thought one has to stay faithful to words and instincts and to deliver “truth” — which in the profoundly subjective field of film criticism means saying outright what you think and feel. Pauline wrote from her head, but also from her gut: she practiced a very personal brand of sensualist-intellectualist criticism. She abhorred rationalizing her passions, and many of the titles of her books had sexual connotations: *I lost It At The Movies*, *Deeper Into Movies*, *Kiss Kiss Bang Bang*.

At *The New Yorker* she made a whole industry shake in their boots. Stars and directors would send her threatening letters, thank you notes, beseeching missives. They hung on her every word. Implacable, she was discretionary, unpredictable, and brimful of contradictions: as soon as you thought you could tell what she liked, she would switch on you. She adored you one minute, demolished you the next. She almost single handedly launched Scorsese when *Mean Streets* was received with reservations by her colleagues. But then she took him down for his “ugly” *Taxi Driver*. Marty never read any of her reviews again. And Ridley Scott never read a review ever after she ridiculed *Blade Runner*.

She could be brilliant, cruel, or arbitrary. And she often got it wrong. She carefully cultivated a provocative, contrarian posture. Was she influential in her time? Yes, and that’s both good and bad. She

forced her peers to reconsider *Bonnie & Clyde*, but then she also wrote her famous essay *Raising Kane*, unjustly minimizing Orson Welles’s merits and upholding the screenwriter, Mankiewicz, as the true author. She could demolish reputations with a single turn of phrase. The David Lean episode is exemplary: Kael detested the gentleman author of so many classics of considerable audience success, and when she met him, she pounced on him like a beast. The American journalist’s insults destabilized the polite Englishman so much that he began questioning if he was a director at all or simply a nobody. He came back to cinema only after a few years’ break.

She applied the same intensity to the auteur theory proselytized by her rival Andrew Sarris. “The smell of a skunk is more distinguishable than the perfume of a rose; does that make it better?” she wrote in a diatribe against arthouse cinema. Still, she propped up Brian De Palma even when he made his most inept films. She like engagement, detested Antonioni-style cerebral cinema, and disliked Chaplin’s tear-jerking.

“It’s hard to live with someone with whom you don’t share interest or tastes” — so all her romantic relationships were short lived. But she surrounded herself with an adoring entourage which made her all the more insular. To those who protested that she cannot take down films because she never made one herself, she responded: “You don’t have to lay an egg to know if it tastes good.” Yes, she was formidable and combative, but also drunk on power. Her daughter recounts that she

lacked basic self-awareness and refused to accept the idea that her writing may have negative consequences simply because it was done with good intentions. But when she herself became the target of criticism, after journalist Renata Adler published a scathing piece in *The New York Review of Books*, she got a taste of what it’s like to be on the receiving end of the sting.

She died before film journalism bowed down to political correctness. I wonder what reactions her habit of slaying sacred cows would elicit today. Or her conviction that the subject of a film does not make the film itself untouchable. She was the only one to take down Shoah, the Holocaust documentary deemed a masterpiece by all (minus one) — simply because she thought it aesthetically corrupted. What would she have thought of this film about her, which does not bring anything worthwhile formally? Rather, the film is just a delicious mix of interviews, fragments of classic films, photographs, and words — but what words!

Pauline Kael was a path-maker but also a product of an era when the written word carried a lot of weight. She did not want to do anything else. She did not even learn to type (her daughter transcribed her pieces and books). She proved that women can argue their case successfully. And yes, *Casualties of War*, one of her favorite films, did not leave a mark in the history of cinema, while *Blade Runner*, which she detested, became, incontestably, a landmark. It’s just that no one else’s writing about them is so undeservedly beautiful.

Anca Grădinaru

THE FESTIVAL MUST GO ON.
ANYTIME. ONLINE.

THE FEST
ANYTIMI

5€ +TVA
/LUNĂ

TIFF UNLIMITED

PRE SALE

31 MAI - 9 IUNIE

10€*
/3 LUNI

25€*
/6 LUNI

50€*
/12 LUNI

*Promoția include și accesul gratuit timp de o lună

DIN 6 IUNIE,
FILME DIN TOATĂ LUMEA PE
UNLIMITED.TIFF.RO

TIFF